

תת"ע 13660/11/17 - מדינת ישראל נגד אושרת תורגמן

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 13660-11-17 מדינת ישראל נ' אושרת תורגמן

לפני כבוד השופטת שרית קריספין
המאשימה: מדינת ישראל
נגד
הנאשמת: אושרת תורגמן

פסק דין

הנאשמת זכאית מחמת הספק

כנגד הנאשמת נרשמה, ביום 10.5.17, הודעת תשלום קנס בגין, אי מתן זכות קדימה, להולך רגל שעמד על המדרכה, בסמוך למעבר חצייה וניכר היה כי בכוונתו לחצות את הכביש (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 67(א1) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961.

הנאשמת כפרה באישום המיוחס לה וטענה: "עצרתי עצירה מוחלטת, הייתי בקשר עין עם הולך הרגל והוא סימן לי עם היד שהוא לא מעוניין לעבור, אז נסעתי ממש לאט ואז השוטר עצר אותי".

מטעם המאשימה, העידה רס"ר מינץ הדר, עורכת הדו"ח והוגש הדו"ח שסומן ת/1.

מטעם ההגנה, העידה הנאשמת בלבד.

על פי גרסת המאשימה, ביום 10.5.17, בסמוך לשעה 08:38, נהגה הנאשמת ברכב ברמת גן, ברחוב ביאליק, מכיוון צפון ובהגיעה לכיכר רמב"ם, החלה בפניה שמאלה ונצפתה על ידי העדה, כאשר אינה עוצרת את רכבה, לפני מעבר חצייה המסומן במקום, אף שהולך רגל, ירד מהמדרכה והחל בחצייה, מכיוון דרום לכיוון צפון ונעצר במקום, כיוון שהנאשמת, אף שהאטה מהירות נסיעתה, לא עצרה את רכבה.

העדה הורתה לנאשמת לעצור את הרכב ורשמה מפיה את הדברים הבאים: "אבל הוא סימן לי לעבור. את צודקת".

הנאשמת העידה להגנתה ועל פי גרסתה נהגה במקום האמור, הגיעה למעבר החצייה וכאשר יצרה קשר עין עם הולך הרגל, הוא סימן לה שתמשיך בנסיעה ולאחר מכן, העדה עצרה אותה. לטענת הנאשמת, העדה אמרה לה, כי כיוון שהיא נהגת וותיקה, יירשם לה דו"ח בגין עבירה קלה יותר.

הנאשמת נחקרה ועמדה על כך שהולך הרגל היה על המדרכה ולא החל בחצייה וכי סימן לה עם ידו שתמשיך בנסיעה וכך עשתה. בהמשך, טענה הנאשמת כי עצרה את הרכב והולך הרגל סימן לה להמשיך לנסוע.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את הצדדים, בחנתי את הראיות, לא אוכל לקבוע במידה הנדרשת בהליך פלילי, כי הנאשמת עברה את העבירה המיוחסת לה בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. העבירה בגינה נרשם הדו"ח הנה עבירה על תקנה 67(א1) לתקנות התעבורה ועניינה, אי מתן זכות קדימה להולך רגל שעמד על המדרכה בסמוך למעבר החצייה וניכר היה שבכוונתו לחצות את הכביש, כפי שנרשם ב-ת/1.

2. בניגוד ללשון התקנה לעיל, הרי שבתיאור נסיבות המקרה, ציינה העדה, כי הולך הרגל ירד מהמדרכה והחל בחציית הכביש, דהיינו, התייחסה לנסיבות הרלוונטיות לעבירה על תקנה 67(א) לתקנות התעבורה.

3. מכאן, כי המאשימה, לא השכילה להציג גרסה אחידה ועקבית לגבי האירוע בגינו נרשם הדו"ח ויתרה מזו, בעמוד 4 לפרוטוקול, שורה 26, נשאלה הנאשמת על ידי ב"כ המאשימה: "**אנחנו מסכימים שהוא (הולך הרגל-ש.ק.) עמד על המדרכה?**" וזאת בניגוד מוחלט לאמור ב-ת/1, כמפורט לעיל.

4. הנאשמת עמדה על גרסתה, לפיה, הולך הרגל עמד על המדרכה וסימן לה כי תמשיך בנסיעה ועדותה בבית המשפט עשתה עלי רושם אמין.

לאור כל האמור לעיל, החלטתי לזכות את הנאשמת מחמת הספק.

ניתן היום, י"ג אדר תשע"ח, 28 פברואר 2018, במעמד הצדדים.